

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 12. april 2007

letnik XV

Št. 10

Zahteva državnega sveta, da državni zbor ponovno odloča
o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakona

2

Mnenja komisij državnega sveta

7

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih
vprašanjih in pobudah

12

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet zahteva, da državni zbor pred razglasitvijo zakona še enkrat odloča

Zahteva državnega sveta, da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika

Državni svet Republike Slovenije je na 19. izredni seji, dne 5.4.2007, ob obravnavi zakona o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika (OZ-A), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 26. redni seji, dne 30.3.2007, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije sprejel

Z A H T E V O

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o zakonu o spremembi in dopolnitvi Obligacijskega zakonika (OZ-A).

Obrazložitev:

S sprejetim zakonom se v Obligacijskem zakoniku črta 376. člen, ki je določal, da obresti nehajo teči, ko vsota zapadlih, pa ne plačanih obresti doseže glavnico. Pravilo je veljalo tako za pogodbene kot tudi za zamudne obresti. S sprejetim zakonom se je dodal nov 382. a člen, ki določa pravilo, da obresti nehajo teči, ko vsota zapadlih, pa ne plačanih obresti doseže glavnico, le za pogodbene obresti.

I. Razlogi za veto Državnega sveta

Določila sprejetega zakona so nezakonita in rušijo temeljno načelo, da so državljani (stranke) v enakopravnem položaju.

Predlog zakona je 19.02.2007 obravnavala Komisija državnega sveta za politični sistem in ga ni podprla.

A/ Zagotavljanje pravne države in enakosti pred zakonom

S sprejeto novelo OZ –A je Državni zbor pravno pravilo »ne ultra alterum tantum« omejil samo na pogodbene obresti. Ureditev, da pogodbene obresti nehajo teči, ko vsota zapadlih, pa ne plačanih obresti doseže glavnico, pomeni, da pravilo »ne ultra alterum tantum« velja samo za pogodbene obresti, ne velja pa za zamudne obresti. Taka ureditev je v nasprotju s temeljnim načelom pravne države. Pravni red mora zagotavljati vsem subjektom ustrezno pravno varstvo. Pravice iz obligacijskih razmerij so omejene z enakimi pravicami drugih. Velja načelo enake vrednosti dajatev. Ta pravila in načela veljajo tudi za pravni institut obresti.

Pri opredelitvi pravnega instituta obresti je potrebno izhajati iz dveh pravnih načel :

1. obrestne obresti (anatocizem) niso dovoljene,
2. obrestovanje se ustavi, ko zapadle obresti dosežejo glavnico (ne ultra alterum tantum).

Po klasičnem civilnem pravu anatocizem ni bil dovoljen. Z razvojem finančnih trgov se je to načelo preoblikovalo tako, da so obrestne obresti dovoljene v poslovanju kreditnih institucij in drugih finančnih institucij.

Načelo »ne ultra alterum tantum«, ki se je izoblikovalo v klasičnem civilnem pravu, je ostalo nespremenjeno. Temeljni namen tega pravila je varstvo dolžnika. Pravno varstvo upnika pa je zagotovljeno z drugimi pravnimi instituti. Pravni sistem zagotavlja upniku pravico do zamudnih obresti in pravico zahtevati razliko do popolne odškodnine, če je škoda, ki je upniku nastala zaradi dolžnikove zamude, večja od dovoljene višine zamudnih obresti, kar pomeni, da nastala škoda presega glavnico terjatve.

B/ Odločba Ustavnega sodišča z dne 15. 3. 2007, številka U-I267/06-41

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevami Višjega sodišča v Ljubljani, na seji dne 15 marca 2007 odločilo:

» Člen 376 Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št 83/01 in 32/04) ni v neskladju z Ustavo.«

Ustavno sodišče je v obrazložitvi svoje odločitve navedlo:

1. Predlagatelj (Višje sodišče v Ljubljani) izpodbija 376. člen Obligacijskega zakonika (v nadaljevanju OZ). Predlagatelj predlaga, naj Ustavno sodišče izpodbijano določbo, kolikor se nanaša na zamudne obresti, razveljavi zaradi neskladja z Ustavo (2., 14., 33. in 67. členom). Neskladje je v tem, da pravilo »ne ultra alterum tantum« velja tako za zamudne kot za pogodbene obresti.
2. Državni zbor odgovarja, da ne gre za takšno različnost institutov zamudnih in pogodbenih obresti, da bi s tem, ko ju je enako uredil, kršil ustavno načelo enakosti pred zakonom. Državni zbor ocenjuje, da je izpodbijana določba 376. člena OZ jasna, in opozarja na večkrat poudarjeno stališče Ustavnega sodišča, da je razlaga zakonske določbe v prvi vrsti stvar sodstva.
3. Vlada meni, da je zahteva Višjega sodišča v Ljubljani za oceno ustavnosti 376. člena OZ neutemeljena. Pravno pravilo »ne ultra alterum tantum« je eno od varoval, ki naj prepreči, da bi višina nateklih obresti ustvarila nesorazmerno obveznostno razmerje med upnikom in dolžnikom.

V nadaljevanju obrazložitve odločbe je Ustavno sodišče jasno in nedvoumno ter izčrpno pojasnilo, da pravno pravilo »ne ultra alterum tantum«, ki velja tako za zamudne kot za pogodbene obresti, ni v neskladju z Ustavo. Ob tem pa Ustavno sodišče tudi navaja, da obresti niso zgolj pravna kategorija, temveč zlasti instrument gospodarske in monetarne, pa tudi socialne politike. Zaradi takšne narave obresti lahko Ustavno sodišče preizkuša

le določene mejne vrednosti zakonodajalčevega prostega preudarka, torej v primerih, ko je ureditev v neskladju s katero izmed človekovih pravic ali temeljnih svoboščin.

Ustavno sodišče v sklepni obrazložitvi svoje odločbe (6. Sklep) sicer navaja, da njegova odločitev ne pomeni, da zakonodajalec vprašanj obresti, ne bi mogel urediti tudi drugače, vendar mora biti morebitna drugačna ureditev obresti skladna s pravno opredelitvijo instituta obresti in opredelitvijo obresti kot instrumenta gospodarske in socialne politike.

C/ Obresti kot instrument zagotavljanja pravne pravičnosti ter vodenja ustrezne gospodarske in socialne politike

V postopku za oceno ustavnosti 376. člena OZ, začetem na zahtevo Višjega sodišča v Ljubljani, sta Državni zbor in Vlada odgovorila, da pravno pravilo »ne ultra alterum tantum«, ki velja tako za zamudne kot za pogodbene obresti, ne posega v ustavno varovane pravice ali temeljne svoboščine. Vlada nadalje meni, da je to pravno pravilo eno od varoval, ki naj prepreči, da bi višina nateklih obresti ustvarila nesorazmerno obveznostno razmerje med upnikom in dolžnikom.

S sprejetjem novele OZ –A prihaja zakonodajalec sam s seboj v nasprotje. V postopku za oceno ustavnosti 376. člena OZ meni, da je pravna norma 376. člena skladna z ustavnimi določbami in ustrezna, skoraj istočasno pa sprejme novelo zakona, s katero črta 376. člen OZ. S tem je zakonodajalec omajal zaupanje v pravni red in pravno državo.

Smiselno enako je postopal tudi predlagatelj novele zakona. Vlada je Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi OZ sprejela na svoji redni seji dne 18. 1. 2007. Kot cilj predlagane spremembe OZ je navedla, da veljavna pravna ureditev 376. člena OZ lahko pripelje do položaja, ki dolžnika vzpodbuja k neplačilu njegove obveznosti do upnika, saj zamudne obresti prenehajo teči, ko vsota zapadlih, pa ne plačanih obresti doseže glavnico. Upnik izgubi pravico do zamudnih obresti, ko vsota le –teh doseže glavnico obveznosti. Dolgotrajnejši kot je sodni postopek, večja je verjetnost, da bo ta posledica tudi nastopila. Vlada nadalje navaja še druge argumente za predlagano spremembo, zlasti pa, da naj bi bil namen predlagane spremembe v preprečevanju neupravičene rabe tujega denarja in s tem zagotavljanje plačilne discipline.

Takšna argumentacija Vlade je povsem pavšalna in seveda skrb vzbujajoča. S predlogom novele OZ –A je Vlada povsem prezrla:

- temeljno pravno načelo pravičnosti,
- načelo, da gospodarska funkcija obresti ne sme negirati temeljev socialne države.

Načelo pravičnosti v obligacijskih razmerjih

To načelo pomeni, da so pravice zahtevajočih strank (pravice upnikov) omejene z nasprotnimi pravicami zavezanih strank (pravice dolžnikov). Sodišče mora o pravicah in

obveznostih strank odločati v razumnem roku. Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin zagotavlja pravico do poštenega sojenja tako zahtevajočim strankam kot zavezanim strankam. Po konvenciji ima vsakdo pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih pravično in javno ter v razumnem roku odloča neodvisno in nepristransko z zakonom ustanovljeno sodišče. Zaradi dolgotrajnih sodnih postopkov, splošne dovoljenosti obrestnih obresti, kapitalizacije zamudnih obresti, splošne dovoljenosti teka zamudnih obresti od nastanka plačilne obveznosti dalje vse do poplačila v izvršbi, višine predpisane obrestne mere zamudnih obresti ter načina obračuna zamudnih obresti se obveznosti dolžnikov povečajo preko vsake dopustne mere. Prvotna plačilna obveznost (glavnica) se poveča za večkratnik. Zaradi splošne dovoljenosti obrestnih obresti pa se prvotna plačilna obveznost poveča za desetkratnik ali celo več desetkratnik. V našem pravnem redu ni zagotovljeno ustrezno pravno varstvo zavezanih strank iz obveznostnih razmerij. Pravice zavezanih strank so omejene do take mere, da o pravicah skoraj ne moremo govoriti. povsem: Takih primerov, ko dolžniki ne morejo izpolniti obveznosti je pri nas ogromno. Gre predvsem za fizične osebe, torej dolžnike, ki ne nastopajo v svojstvu opravljanja dejavnosti.

Gospodarska in socialna funkcija obresti

V pravni teoriji razvrščamo obligacije v dve veliki skupini:

- (1) poslovne obveznosti,
- (2) neposlovne obveznosti.

Poslovne obveznosti nastanejo s pravnim poslom (s pogodbo ali s katerim od enostranskih pravnih poslov).

Neposlovne obveznosti nastanejo na podlagi pravnih dejstev, ko zakon določa katera pravna dejstva so odločilna za nastanek obligacije (krivdna odškodninska odgovornost, objektivna odškodninska odgovornost, verzije, kondikcije, gestije).

Pogodbene obresti se vzpostavijo s pravnim poslom (pogodbo ali z enostranskim pravnim poslom), ko stranki pravnega posla določita obresti. Za primer, če stranki ne določita višine pogodbenih obresti, pride v poštev višina obresti, ki je določena z zakonom.

Pravna narava zamudnih obresti pa je povsem drugačna. Zamudne obresti so civilna sankcija za neizpolnitev obveznosti (poslovne obveznosti in neposlovne obveznosti). Zamudne obresti so objektivna posledica neizpolnitve poslovne ali neposlovne obveznosti. Prav zato je s predpisi potrebno določiti višino zamudnih obresti (zakonske zamudne obresti) in maksimiranje obresti.

Zakonodajalec torej uresničuje gospodarsko in socialno funkcijo obresti z maksimiranjem višine obresti (prepoved *ultra alterum tantum*) in s prepovedjo anatocizma (prepoved obrestnih obresti).

Prepoved anatocizma ni splošna, obrestne obresti so dovoljene v finančnih pravnih poslih, ki jih opravljajo kreditne institucije in druge nadzorovane finančne organizacije.

Morebitna zloraba dovoljenosti anatocizma je pri teh institucijah onemogočena z nadzorno funkcijo monetarne oblasti ali drugega državnega nadzornega organa.

Prepoved *ultra alterum tantum* se v stabilnem gospodarskem sistemu oziroma v pravnem redu lahko uresniči samo tako, da je ta prepoved določena v korist dolžnika, upnik pa ima pravico zahtevati še razliko do popolne odškodnine, če je škoda, ki je upniku nastala zaradi dolžnikove zamude, večja od zneska dovoljenih zamudnih obresti (škoda je večja od obveznosti).

S sprejetjem novele OZ –A, ko je zakonodajalec črtal 376. člen OZ in določil, da prepoved *ultra alterum tantum* velja za pogodbene obresti (382. a člen), je torej posegel v področje oziroma v sfero, ki je ne more niti ne sme urejati na ta način.

D/ Neskladnost s pravno ureditvijo EU - Direktiva 2000/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000

Vlada je v predlogu novele OZ –A, kot argument za predlagano spremembo, navedla, da je bila na ravni EU sprejeta Direktiva 2000/35/ES, ki ureja ukrepe proti zamudam plačil v gospodarskih pravnih poslih in da ta Direktiva posredno posega tudi na področje urejanja zamudnih obresti v državah članicah. Taka argumentacija Vlade je napačna, ker navedena Direktiva sploh ne ureja te problematike, kar je povsem razumljivo, saj pravni red EU temelji na že sprejetih vrednotah klasičnega civilnega prava. Pa tudi sicer iz preambule in besedila Direktive 2000/35/ES povsem jasno in nedvoumno izhaja:

- da je njen namen priporočiti državam članicam, kako naj v korist malih in srednje velikih podjetij ter obrtnega sektorja zagotovijo ustrezne ukrepe za zmanjšanje zamud pri plačilih,
- da ureja zamude plačil iz trgovinskih poslov, ki jih sklepajo trgovci po trgovinskem pravu med seboj in iz poslov, ki jih ti trgovci sklepajo z državnimi organi, ki so naročniki javnih naročil,
- da zamuda pri plačilu pomeni prekoračenje pogodbenega ali zakonskega plačilnega roka, ki ni skladen z določbami odstavkov 1(b) do (d) in 2, ni izvršljiv ali je razlog za odškodnino, če je krivičen do upnika ob upoštevanju vseh okoliščin primera,
- da je njen namen omogočiti preživetje malega in srednje velikega podjetniškega sektorja in tako preprečiti izgubo številnih delovnih mest,

- da ne ureja poslovanja s potrošniki, niti ne ureja poslovanja z drugimi plačili (npr. glede na zakonodajo o čekih in menicah ter drugih plačilnih instrumentov).

Direktiva 2000/35/ES torej sploh ne ureja vprašanja obrestnih obresti, niti se ne spušča v vprašanje uporabe načela »ne ultra alterum tantum«.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Rado Krpač.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

---

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o volilni in referendumski kampanji - druga obravnava, EPA 1187

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 65. seji, dne 16. 1. 2007, obravnavala predlog zakona o volilni in referendumski kampanji (ZVRK), ki ga je predložila Vlada Republike Slovenije.

Veljavni zakon o volilni kampanji je bil sprejet leta 1994; zakon ne rešuje vprašanj kampanje ob razpisu referendumu. Posebej se je ta pomanjkljivost pokazala v praksi, ko sodniki za prekrške niso obravnavali domnevnih kršitev zaradi nedorečenosti določb v zvezi z referendumsko kampanjo. Prav tako ni bilo urejeno vprašanje financiranja referendumske kampanje, organizatorji referendumske kampanje so v glavnem nepregledno porabljali sredstva, še posebej, če predlagatelj referendumu niso bile politične stranke, ki jih vsaj delno omejuje zakon o financiranju političnih strank.

Od leta 1996 dalje pa je tudi Računsko sodišče v svojih poročilih o revizijah pri organizatorjih volilne kampanje opozarjalo na nedorečenost določb v zvezi s financiranjem volilne kampanje. Tako ni bilo mogoče potrditi popolnosti izkazanih zneskov, ker je organizator preko posebnega računa posloval še dva meseca po oddaji poročila. Računsko sodišče je opozarjalo tudi na druge pomanjkljivosti, kot so

identifikacija organizatorjev volilne kampanje, roke za odprtje oziroma zaprtje posebnih računov, obliko in vsebino poročil ter druge nedorečenosti v veljavnem zakonu.

Prav tako je potrebno v zakonu uskladiti izrazoslovje z zakonom o medijih, ki je določil poimenovanje medijev, oglaševalskih vsebin in vseh gradiv, ki se ne štejejo za medije. Zaradi razvoja tehnologije in posledično različnih načinov posredovanja politično propagandnih vsebin, je potrebno določiti ravnanje organizatorjev, ki svoja sporočila objavljajo na spletnih straneh in preko SMS ali MMS sporočil.

Člani komisije so menili, da predlog zakona prinaša večjo urejenost na tem področju, zato so ga soglasno **podprli**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu Resolucije o Nacionalnem programu za jezikovno politiko 2007- 2011**, EPA 1329

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na 61. seji, dne 28. 3. 2007, obravnavala predlog Resolucije o Nacionalnem programu za jezikovno politiko 2007-2011, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je navedeno resolucijo **podprla**.

Predlagatelj je poudaril, da zakon o javni rabi slovenščine (Ur. l. RS, št. 86/04) v 28. členu posebej predpisuje, da se sprejme nacionalni program za jezikovno politiko, s katerim se določi ukrepe za izvajanje nalog iz navedenega zakona in predvidi sredstva za naslednje petletno obdobje. Sprejem te strategije in programskih ukrepov poleg navedenega zakona narekujejo tudi jezikovno politične usmeritve, postavljene na ravni Evropske zveze. Poudaril je, da Slovenija mora pravočasno sprejeti to resolucijo, sicer bi položaj slovenščine lahko oslabil v procesih evropske regionalizacije. Za izvajanje tega nacionalnega programa je po veljavni zakonodaji odgovorna Vlada Republike Slovenije, zato je ta tudi sprejela oceno potrebnih dodatnih sredstev za predvidene ukrepe iz tega programa, v katerih so tudi sredstva za organizacijo tolmačenja dogodkov med predsedovanjem Slovenije Evropski uniji, ki so predvidena v cilju 12 pod točko a.

Razprava v Komisiji je osvetlila številna področja in probleme, ki kažejo, kako nujno je, da se oblikuje nacionalni program za jezikovno politiko ter preverja in spremlja njegovo uresničevanje. Čeprav je slovenščina z nastankom samostojne Republike

Slovenije in njeno vključitvijo v Evropsko zvezo pridobila vrsto novih kompetenc, se ob tem tudi množi število položajev, kjer njena raba ni več samoumevna. Pogosto se tudi ne zavedamo prednosti, ki jih ponuja možnost izražanja in komuniciranja v materinščini. Določeni pojavi v vsakdanjem življenju tudi kažejo, da šibi identifikacijska moč slovenščine in tudi njena vloga pri zagotavljanju kulturne in nacionalne samobitnosti. Položaj jezikov, ki jih uporablja malo ljudi, opozarja, da je danes ogrožen celo sam obstoj številnih jezikov, mnogi med njimi pa izgubljajo številne funkcije.

Komisija je v svoji razpravi o 124 ukrepih ugotovila, da bi bilo po eni strani te še razširiti, po drugi strani pa nekatere probleme urejajo že obstoječi predpisi, vendar je zaskrbljujoče, da se marsikaj ne uresničuje.

Komisija se je zavzela, da se temeljito preverijo trditve o nepriljubljenosti slovenščine kot šolskega predmeta, kar je v tem programu navedeno v poglavju *Širjenje jezikovne zmožnosti* (v šestem cilju pod točko j na strani 25) in katere nosilec je Ministrstvo za šolstvo in šport. Obuditi bi bilo treba delo nekaterih njegovih organov in delovnih teles, kot npr. svet za spremljanje položaja slovenščine v izobraževanju, ki se je kasneje spremenil v delovno skupino za prenovo pouka slovenskega jezika s književnostjo. V razpravi je bilo ugotovljeno, kako pogosto se izkaže, da pouk slovenščine ne daje povsem zadovoljivih rezultatov, vendar to ne more biti skrb in naloga le učiteljev slovenščine.

Člani so tudi opozorili, da je za privlačen pouk slovenščine važen program obveznega branja, ker je pot do pismenosti branje slovenske knjige. Zato je treba širiti bralno kulturo in popularizirati slovensko knjigo (osmi cilj, točka e na strani 27).

Člani komisije so menili, da je pomembna krepitev odgovornosti do slovenščine kot materinega jezika in kot uradnega jezika, predvsem zaradi zavedanja lastne identitete Slovencev.

Nesprejemljivo je, da se v sporazumevanju z državnimi organi Republike Slovenije in pri prijavljanju na javne razpise Republike Slovenije (celo na področju kulture in t. i. nacionalnih znanosti!) zahteva raba tujega jezika, ki ni uradni jezik Republike Slovenije. Prevajanje prijav na mednarodne razpise morajo zagotoviti državni organi, ki sodelujejo v mednarodnem prostoru.

Po mnenju komisije bi bilo treba pregledati tudi nekatere učinke že uveljavljenih modelov manjšinskega šolstva v Sloveniji in zamejstvu, saj se pogreša več ukrepov, vezanih na jezikovno politiko nasploh, ne samo glede slovenščine (na Primorskem je na primer zaradi velike stopnje uporabe angleščine na prvem mestu ogrožena italijanščina kot jezik manjšine in šele nato slovenščina; v manjšinsko šolstvo se vključujejo tudi pripadniki večinskega naroda itd.).

Komisija meni, da je posebej pomembno uveljavljanje slovenščine na novih področjih, ki jih odpira tehnološki razvoj (cilj devet na strani 29), tako da bi morali pomnožiti digitalizacijo leposlovnih in umetnostnih del ter vsebin na spletu v slovenščini. Pri razvijanju kontaktnih oblik jezika in sporazumevanja bi morali upoštevati tudi potrebo po kakovostnih dvojezičnih slovarjih, ki bi govorcem slovenščine omogočali kakovostni dostop do drugih jezikov. Tudi to bi krepilo njihovo spoštovanje slovenščine in zavest o njeni bogatosti.

Komisija je menila, da je pomembno vztrajati pri razvoju predmeta *znanstvena zvrst knjižne slovenščine* in vpeljave tega področja v visokošolske študijske programe (deseti cilj na strani 31). Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo mora poudarjati pomen državnega jezika kljub angleščini kot jeziku sporazumevanja na področju znanosti, saj je pomembno, da se zavedamo lastne jezikovne identitete.

Komisija je med predvidenimi ukrepi na strani 8 še posebej podprla nadaljevanje projektov za ugotavljanje funkcionalne pismenosti in širjenja kulture javnega sporazumevanja (med slabostmi pri ovrednotenju razmer za to jezikovno strategijo je na strani 11 navedena prenizka funkcionalna pismenost). Priporočila je, da se upoštevajo predlogi Mete Grosman, ki jih je komisiji posredovala pisno. Še posebej Komisija podpira usmeritve v poglavju *Širjenje jezikovne zmožnosti* na strani 23 ter šesti cilj pod točko a. Meni, da bi bilo treba za izboljšanje funkcionalne pismenosti v vseh vrstah izobraževanja in na vseh stopnjah šolanja sprejeti tudi državno strategijo za razvoj pismenosti, kar je predvsem naloga Ministrstva za šolstvo in šport. Komisija opozarja, da v tem programu ni dovolj poudarjen pomen predlagane strategije za oblikovanje pozitivnega odnosa vsakega posameznika do rabe slovenščine in s tem skrb za razvoj funkcionalne pismenosti, brez katere se ljudje ne zavedajo pomena materinščine tako za osebno kot družbeno delovanje, tuje jezike pa se učijo predvsem zaradi njihove uporabnosti.

Komisiji se zdi smotno, da predlagatelj še enkrat prouči in po možnosti v program vključi predloge Centra za slovenščino kot drugi/tuji jezik, bolj pa bi morali upoštevati tudi nove centre slovenistike.

Komisija je v zaključku razprave ugotovila, da je za izvajanje tega nacionalnega programa po zakonu o javni rabi slovenščine odgovorna Vlada Republike Slovenije, kar je bilo po trditvah predlagatelja tudi medresorsko usklajeno. Menila pa je, da bi za učinkovit nadzor nad izvajanjem predpisov o rabi jezika bilo treba doseči večje odzivanje pristojnih inšpekcijskih služb (npr. Inšpektorat RS za kulturo in medije, Tržni inšpektorat RS itd.) na primere kršenja predpisov (npr. na področjih oglaševanja, javnih napisov, javnih prireditev, navodil za uporabo izdelkov itd.). Pozitivno pa je, da program vključuje tudi številne mehanizme pozitivnih motivacij za vrsto uporabnikov slovenščine.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije dr. Zoltan Jan.

Mnenje komisija za gospodarstvo k predlogu predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih - skrajšani postopek, EPA 1313

Komisija za gospodarstvo je na 54. seji, dne 14. marca 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opremi v cestnih prevozih, ki ga je državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s spremembami in dopolnitvami zakona, ki se uvajajo na področju beleženja voznikovih dejavnosti, ki vključujejo čas vožnje, odmore in čas počitka. Povod za spremembe so tudi aktivnosti Evropske komisije, ki želi analogne tahografe nadomestiti z digitalnimi. V Sloveniji so bili digitalni tahografi uvedeni v predpisanem roku do 1. maja 2006. Države članice so na podlagi Direktive 2006/22/ES zavezane k vzpostavitvi usklajene evidence o tahografih, vzpostavitvi sistema za elektronsko izmenjavo podatkov, vzpostaviti sistema ocenjevanja tveganja za podjetja in vzpostaviti skupnih programov usposabljanja o najboljši praksi.

Dopolnitev zakona predstavlja tudi pravno podlago za elektronski in natisljivi obrazec, ki ga bo pripravila Evropska komisija. Obrazec se bo uporabljal, ko bo voznik na bolniškem ali letnem dopustu ali ko bo voznik vozil drugo vozilo.

Posodobljena evropska socialna zakonodaja narekuje spremembe nacionalne zakonodaje na področju prevozov skupine otrok, zato se s 3. členom (novi 2.a člen) podrobneje določajo pravila, ki se jih morajo držati vozniki. Za to skupino voznikov bodo veljala pravila, kot za mobilne delavce v opredelitvi časa vožnje, odmorov in počitkov.

Na seji so predstavniki Gospodarske zbornice Slovenije in Obrtne zbornice Slovenije predstavili svoja stališča do višine predpisanih glob; le-te naj bi bile previsoke glede na težo prekrška. Člani komisije so podprli stališče ministrstva, da se višina predlaganih glob ne zniža, temveč se spoštuje obstoječo zakonodajo in se s to višino prepreči morebitne špekulacije.

Izpostavljeno je bilo tudi vprašanje starejših gospodarskih vozil, ki nimajo ustrezno vgrajenih tahografov. Predstavnik obeh zbornic sta predlagala, da bi se takšna vozila uporabljala samo na območju Republike Slovenije do izteka uporabne dobe vozila. S strani ministrstva je bilo pojasnjeno, da takšno ureditev ne omogoča predpis EU.

Glede na pripombe Gospodarske zbornice Slovenije in Obrtne zbornice Slovenije ter mnenja Vlade Republike Slovenije, ki se s pripombami in predlogi ne strinja, so člani komisije predlagali, da skušajo socialni partnerji v okviru zakonodajnega postopka uskladiti stališča glede nasprotujočih predlogov ter pripraviti ustrezne rešitve.

* * *

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

---

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE NA

Na vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča glede evropskega satelitskega radio-navigacijskega sistema Galileo

---

Na sedež Nadzornega organa Galileo (GSA) knadidira 11 držav članice EU. Vse države kandidatke izpolnjujejo formalne pogoje in zadovoljujejo kriterije za dodelitev sedeža omenjene agencije. Gre za zelo prestižno institucijo in število prijav kaže na močan interes. Mnoge od t.i. starih držav članic so tehnološko in poslovno zelo angažirane v projektu "Galileo" in so tudi zaradi tega močno zainteresirane za sedež GSA. T.i. nove članice (poleg Slovenije še Češka in Malta) svojo kandidaturo opirajo tudi na sklep Evropskega sveta iz l. 2003, po katerem naj bi imele t.i. nove članice prednost pri dodeljevanju sedežev evropskih agencij.

Slovenija je podala zelo konkurenčno ponudbo glede pogojev, ki jih je pripravljena zagotoviti. Ponudba, med drugim, zajema časovno omejen brezplačni najem zgradbe, ki

bi jo v ta namen zgradili v tehnološkem parku v Ljubljani. Pomembno vlogo igra tudi izpolnjevanje varnostnih kriterijev in prometne povezave.

Slovenija že od jeseni lanskega leta intenzivno deluje za pridobivanje podpore svoji kandidaturi. Po do sedaj zbranih informacijah ima enakovredne možnosti za uspeh kot večina držav kandidatk. Med t.i. novimi članicami sta enakovredna kandidata Češka in Slovenija. Izpolnjevanje kriterijev, posebno varnostnih, bo pomembno, kljub temu pa bo odločitev sprejeta na politični ravni.

Po zasedanju Evropskega sveta v marcu 2007 odločitev o sedežu še vedno ni znana. Nemško predsedstvo se trenutno bolj zavzema, da se odločitev prestavi na čas po koncu svojega predsedovanja, tako da bo po vsej verjetnosti odločitev o sedežu GSA prepustilo portugalskem predsedstvu.

Tehnologija povezana z Galileom i satelitskimi sistemi predstavlja eno izmed pomembnejših vzvodov gospodarske rasti v Evropski uniji. Tako kot je internet pred petnajstimi leti spremenil razmišljanje posameznikov in močno vplival na gospodarstvo, se pričakuje, da bodo tak učinek imele tudi s sateliti povezane tehnologije, ki bodo omogočale visoko raven storitev in dodatno varnost ter ugodje državljanov v različnih segmentih, kot so promet, medicina, rekreacija itd. Skoraj da ni področja, kjer ni možno predvideti uporabe novih tehnologij. Lokacija sedeža te pomembne institucije bi pomenila veliko pridobitev za Slovenijo, za njeno prepoznavnost v EU in svetu. Hkrati bi predstavljala tudi pomemben dejavnik za razvoj visokih tehnologij pri nas in za prihod tujih podjetij, ki bi želela priti v bližino sedeža nadzornega organa. V slovenskem gospodarstvu vlada interes za bodoče aplikacije Galilea in vlada želi s kandidaturo za sedež GSA prispevati k ustvarjanju dobrih pogojev za gospodarski razvoj, ki bi temeljil tudi na visokih tehnologijah.

Slovenija v tem trenutku ne kandidira za sedež nobene druge evropske agencije in se je osredotočila na kandidaturo za sedež GSA. Vlada izvaja številne aktivnosti za pridobivanje podpore pri državah članicah. Te aktivnosti se odvijajo tako na strokovni kot tudi na politični ravni.

Vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 5/07.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE NA

na vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča glede ustanovitve slovenske jezikovne sekcije na Evropski šoli v Bruslju

---

Odgovor na vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča je pripravilo Ministrstvo za zunanje zadeve v tesnem sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo, ki je edino pristojno za omenjeno tematiko.

Evropske šole so prvenstveno namenjene izobraževanju otrok staršev, zaposlenih na institucijah EU in na stalnih predstavništvih držav članic pri EU.

Slovenija je po vstopu v EU leta 2004 pristopila h Konvenciji o Evropskih šolah in s tem dobila pravico do pouka slovenščine v teh šolah. Slovencem je zagotovljen pouk materinega jezika po učnem načrtu od vstopa v vrtec pa vse do konca srednje šole, vključno z maturo. Slovenija pa je žal še nima svoje jezikovne sekcije. Največ otrok je vpisanih v Evropsko šolo Bruselj I. Vključeni so v angleško ali francosko jezikovno sekcijo. Po merilih, ki jih je postavil Svet guvernerjev oktobra 2000, naj bi jezikovna sekcija na primarni stopnji, to je od prvega do vključno petega razreda, štela najmanj 75 učencev, v vsakem razredu najmanj po petnajst. Trenutno je na primarni ravni vpisanih manj kot dvajset slovenskih otrok, v vrtcu pa sedem. Ti otroci so vključeni v angleško ali francosko jezikovno sekcijo.

Slovenska delegacija (predstavnica Ministrstva za šolstvo in šport v Svetu guvernerjev Evropskih šol, inšpektorica za primarno raven in inšpektorica za sekundarno raven) je na sestanku s starši junija 2006 na Evropski šoli Bruselj I nakazala staršem možnost, da bi začela s postopkom za ustanovitev slovenske jezikovne sekcije na primarni stopnji, računajoč na večji vpis slovenskih otrok na omenjeno šolo pred in med predsedovanjem Slovenije EU. Z ustanovitvijo svoje jezikovne sekcije bi slovenščina dobila večjo veljavo, ne bi bila več le učni predmet, ampak tudi učni jezik. Odziv staršev je bil dokaj mlačen, saj vidijo nekateri izmed njih poleg prednosti tudi slabosti tovrstne oblike pouka.

Na naslednjem sestanku s starši januarja 2007 so si starši vzeli več časa za razmislek o ustanovitvi slovenske jezikovne sekcije. Sprejet je bil sklep, da Ministrstvo za šolstvo in šport preuči prednosti in slabosti oblike pouka slovenščine v slovenski jezikovni sekciji, pridobi mnenje o izkušnjah o delovanju drugih jezikovnih sekcij in pripravi predlog finančne razgraditve projekta do konca tekočega šolskega leta. Na podlagi izčrpnih informacij bi se tudi starši lažje odločali.

Slovenska delegacija pri Evropskih šolah s sedežem v Bruslju se je 9. marca 2007 sestala s starši in vodstvom šole Bruselj I, predvsem v zvezi z učnim načrtom za slovenščino v Evropskih šolah na primarni stopnji in z učnim načrtom za slovenščino v Evropskih šolah na sekundarni stopnji. Staršem je bila poslana tudi informacija o prednostih in slabosti slovenske jezikovne sekcije - delovno gradivo, namenjeno diskusiji o tej tematiki na sestanku, ne glede na to, da bo elaborat o tem končan ob koncu šolskega leta. Cilj je bil slišati starše, ki niso zadovoljni z dodeljenim številom ur pouka slovenščine in jih spodbuditi k intenzivnejšemu razmišljanju o ustanovitvi slovenske jezikovne sekcije. Če bi namreč hoteli slovensko jezikovno sekcijo ustanoviti že v šolskem letu 2007/08, bi morali začeti s postopkom ustanavljanja takoj. Starši so si na sestanku 9. marca vzeli čas za razmislek. Do konca šolskega leta pričakujejo elaborat o prednostih in slabostih slovenske jezikovne sekcije, nato pa bodo izrazili svoje mnenje.

Ministrstvo za šolstvo in šport bo začelo postopek za ustanovitev slovenske jezikovne sekcije, ko se bo večina staršev zavzemala za njeno ustanovitev.

Vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 5/07.

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede podeljevanja koncesij za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v loviščih Republike Slovenije

---

Državni svetnik Jože Ilc je na Vlado Republike Slovenije naslovil vprašanje, kdaj bo podelila koncesije za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v loviščih in določila upravljavce.

V obrazložitvi vprašanja državni svetnik opozarja, da tretji odstavek 81. člena Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št.16/04; v nadaljnjem besedilu: ZDLov-1) določa, da Vlada Republike Slovenije najkasneje v treh mesecih po ustanovitvi lovišč podeli koncesijo in določi upravljavca, da so bila lovišča ustanovljena z decembrom 2004, ko je začel veljati Odlok o loviščih in njihovih mejah (Uradni list RS, št. 128/04) in da smo v letu 2007, koncesije pa še vedno niso podeljene.

Ustavno sodišče RS je z odločbama: št. U-I-40/06, z dne 11. 10. 2006 in št.: U-I-98/04, z dne 9. 11. 2006, odločilo glede skladnosti veljavne zakonodaje s področja divjadi in lovstva, gozdarstva ter varstva okolja z Ustavo RS.

Glede na nova dejstva je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pripravilo osnutek dopolnitev in sprememb veljavnega ZDLov-1. Predlagane dopolnitve in spremembe ZDLov-1 se nanašajo na odločitev Ustavnega sodišča RS, št.: U-I-98/04, z dne 9. 11. 2006 in druge dopolnitve, ki pomenijo uskladitev z zakonodajo s področja ohranjanje narave, veterine in zakonodajo s področja uporabe orožja.

Sprejem dopolnitev in sprememb ZDLov-1 in Uredbe o podelitvi koncesij za trajnostno gospodarjenje z divjadjo v loviščih v RS je predviden v Normativnem delovnem programu Vlade Republike Slovenije za leto 2007 in sicer s skrajnim rokom obravnave v Državnem zboru Republike Slovenije 09.11.2007. Sprejeti akti bodo podlaga za izvedbo javnega razpisa, določitev upravljavcev in sklenitev koncesijskih pogodb.

V drugem delu obrazložitve vprašanja državni svetnik navaja, da sedanje stanje ni v skladu z ZDLov-1. Iz drugega odstavka 81. člena ZDLov-1, izhaja, da je zakon v prehodnih določbah uredil upravljanje z divjadjo od trenutka začetka veljavnosti ZDLov-1 do trenutka, ko bodo na podlagi 24. člena ZDLov-1 posamezni usposobljeni subjekti s koncesijo pridobili pravico do trajnostnega upravljanja z divjadjo. V fazi prehodnega obdobja dosedanji upravljavci lovišč nadaljujejo z upravljanjem do podelitve koncesij. Takšno stališče je zavzelo tudi Ustavno sodišče RS v obrazložitvi odločbe, št.: U-I-98/04 z dne 9. 11. 2006.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 3/07.

ODGOVOR SLUŽBE VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LOKALNO SAMOUPRAVO IN REGIONALNO POLITIKO

na vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča glede financiranja krajevnih in mestnih skupnosti v slovenskih občinah

---

Z dopisom številka: 411-01/94-39/114 z dne 21.2.2007 ste Ministrstvu za finance in naši službi posredovali vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča glede financiranja krajevnih in mestnih skupnosti v slovenskih občinah. S strani Službe Vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko dajemo s tem v zvezi naslednje pojasnilo:

Položaj ožjih delov občine (krajevne, vaške ali četrtne skupnosti) določa vsebina 18. do 19.č člena Zakona o lokalni samoupravi (uradno prečiščeno besedilo) /ZLS-UPB1/ (Uradni list RS, št. 100/05).

Vsebina 19. c člena določa, da statut občine določi, da je ožji del občine pravna oseba javnega prava, ki odgovarja za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem, subsidiarno pa zanj odgovarja občina.

V nadaljevanju vsebina 19. č člena določa, v kolikor je ožji del pravna oseba, se njegovo delovanje financira iz občinskega proračuna, s prostovoljnimi prispevki fizičnih in pravnih oseb in podobno. Ožji del se ne sme zadolževati. Prihodki in odhodki ožjega dela občine morajo biti zajeti v njegovem finančnem načrtu, ki je sestavni del občinskega proračuna.

V fazi priprave Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi se predlaga tudi sprememba 19. č člena, in sicer se predlaga črtanje stavka, ki določa način financiranja ožjih delov občin. Besedilo je potrebno uskladiti s predpisi o financiranju občin in javnih financah. Način financiranja ožjega dela občine se ne glede na njegov pravni status določi s statutom v skladu s predpisi o financiranju občin in javnih financah.

V drugem delu pa vključujemo odgovor, ki ga je pripravilo Ministrstvo za finance, Direktorat za proračun, Sektor za sistem financiranja lokalnih skupnosti in nam ga v smislu skupnega odgovora posredovalo z dopisom številka: 002-11/2007/1 z dne 14. 3. 2007, kot sledi:

Za zagotovitev pravilne sestave proračunov občin in s tem tudi vključitev prihodkov in odhodkov ožjih delov občin v proračun občine v skladu z Zakon o javnih financah ((Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 - ZJU, 110/02 - ZDT-B in 127/06-ZJZP; v nadaljevanju: ZJF) jek Ministrstvo za finance v Priročniku za sestavo proračunov občin, objavljenem na spletni strani Ministrstva za finance, opredelilo način vključevanja prihodkov in odhodkov ožjih delov občin v proračun občine (prvič za pripravo proračuna za leto 2006), in sicer skladno z opredelitvijo ožjih delov občin kot neposrednih uporabnikov občinskega proračuna (občinski organi, občinska uprava in ožji deli občin) in ne glede na to, ali so pravne osebe ali ne. Na podlagi predlaganega načina so lahko vse občine pri sestavi proračuna za leto 2006 prihodke in odhodke ožjih delov občin vključila v proračun in nato tudi pri izvrševanju proračuna zagotovile, da so

se prihodki in odhodki ožjih delov vključili v poslovne knjige proračuna. Na ta način je zagotovljeno, da so v proračunu občine prikazani, tako pri sestavi kot tudi pri realizaciji proračuna, prihodki in odhodki vseh neposrednih uporabnikov občinskega proračuna, s čimer ima občinski svet pri sprejemanju proračuna oziroma zaključnega računa proračuna celovit pregled nad financiranjem javne porabe v občini.

Pri pregledu sprejetih proračunov za leto 2006 (pregledanih je bilo 52 sprejetih proračunov občine) je bilo ugotovljeno, da je velika večina občin, ki ima ožje dele občin, njihove prihodke in odhodke vključila v proračun. Ministrstvo za finance je župane občin, ki tega niso storile, skladno s tretjim odstavkom 88. a člena Zakona o lokalni samoupravi (uradno prečiščeno besedilo) (ZLS-UPB) (Uradni list RS, št. 100/05) opozorilo na nepravilnosti pri sestavi proračuna in jim predlagalo, da pomanjkljivosti in nepravilnosti odpravijo.

Ministrstvo za finance bo s pregledovanjem sprejetih proračunov nadaljevalo tudi v bodoče in župane občin še naprej opozarjalo na pomanjkljivosti in nepravilnosti pri sestavi njihovih proračunov.

V prepričanju, da smo uspeli skupaj z Ministrstvom za finance odgovoriti na zastavljena vprašanja državnega svetnika gospoda Marka Juvančiča, vas prav lepo pozdravljamo in želimo uspešnega dela še naprej.

Vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 5/07.